

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 416/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. T. L., B., zastúpeného advokátkou JUDr. O. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II a jeho rozsudkom č. k. 9 C 130/05-107 zo 14. decembra 2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave a jeho rozsudkom č. k. 9 Co 268/06-183 zo 7. februára 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. T. L. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2008 (po doplnení 21. novembra 2008) doručená sťažnosť Ing. T. L., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. O. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) a jeho rozsudkom č. k. 9 C 130/05-107 zo 14. decembra 2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a jeho rozsudkom č. k. 9 Co 268/06-183 zo 7. februára 2008.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

„Dňa 01. 06. 2005 predložil sťažovateľ Okresnému súdu Bratislava II. návrh na začatie konania v právnej veci navrhovateľa: Ing. T. L., B. proti odporcovi: S. ... na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom (príloha)

Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 14. 12. 2005, po ktorom prvostupňový súd návrh zamietol rozsudkom č. 9 C 130/05-107 zo dňa 14. 12. 2005 (príloha) s odôvodnením, že odporca nebol nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, preto v konaní nebol pasívne legitimovaný.

Sťažovateľ sa v zákonnej lehote odvolal proti tomuto rozsudku dňa 05. 06. 2006 (príloha) s odôvodnením, že prvostupňový súd nezabezpečil sťažovateľovi ako navrhovateľovi spravodlivú ochranu jeho práv a oprávnených záujmov, neúplne zistil skutkový stav veci v čase pojednávania a ani nevykonal navrhované dokazovanie pri predložení príslušných listinných dôkazov. Prvostupňový súd podľa nášho právneho názoru porušil viacero právnych ustanovení zákonov...

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v predmetnom spore potvrdil rozsudkom č. 9 Co 268/06-183, 1205214343 zo dňa 07. 02. 2008 (príloha) rozsudok prvostupňového súdu, bez zistenia skutočného stavu veci (v čase odvolania bol diametrálne odlišný ako bol v čase podania návrhu), ale aj bez dokazovania, sťažovateľovi bolo súdom odňaté právo na prednesenie svojich návrhov i dôkazov a nebolo mu umožnené, aby bol predvolaný svedok, (štatutár, pracovník, ktorého sa vec týkala), ktorý mal takisto konať pred súdom.

Sťažovateľ dňa 15. 04. 2008 predložil dovolanie (príloha) v predmetnej právnej veci (rozsudky OS BA II., KS v BA). Najvyšší súd SR svojim uznesením č. 4 Cdo 140/2008 zo dňa 26. 06. 2008 (príloha) dovolanie sťažovateľa odmietol s odôvodnením, že dovolanie je procesné neprípustné a deklaroval, že sa vôbec nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého odvolacieho súdu...

Postupom, konaním a rozhodnutím OS BA II, a KS BA došlo k závislosti, jednostrannosti v rozhodovaní, vec nebola spravodlivo prejednaná pričom súdy neumožnili sťažovateľovi vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, neumožnili mu uplatniť svoje ústavné právo konať pred súdom, došlo k zbytočným prietahom v konaní, boli porušené nasledujúce ustanovenia zákonov a nebola dodržaná zásada ústnosti pri súdnych pojednávaniach...

Prvostupňový súd porušil svoju zákonnú povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 21 ods. 2 O. s. p. tým, že v danej právnej veci, keď za štát pred súdom nekonal pracovník toho štátneho orgánu, ktorého sa vec týkala, alebo poverený pracovník iného štátneho orgánu. Bol prítomný iba na pojednávaní prvostupňového súdu advokát odporcu. Išlo iba o zastupovanie odporcu...

Súd porušil § 157 ods. 2 O. s. p. v tom, že nedokázal zistiť skutkový stav veci, pričom jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia právnej veci. V čase pojednávania dňa 14. 12. 2005 bol právny i skutkový stav veci iný aj v tom, že nešlo o škodu vzniknutú z titulu nedoplatku zvyšných 50% funkčného platu ...

Zbytočné prietahy v rozhodovaní prvostupňového súdu sú evidentné z priložených listinných dôkazov.

Odvolací súd svojim postupom a konaním odňal sťažovateľovi v súdnom konaní možnosť konať pred týmto súdom...

Odvolací súd neumožnil sťažovateľovi predniesť a doplniť svoje prednesy, návrhy, námietky na vedenie tohto konania predsedom odvolacieho senátu, neumožnil sťažovateľovi na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu, ale ani k právnej stránke veci...

Odvolací súd nevykonal žiadne dôkazy, nepodrobil dokazovaniu námietky, ktoré sťažovateľ uviedol vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozsudku. Neodôvodnil, na základe akých vykonaných dôkazov si osvojil len právny názor prvostupňového súdu... “

Na základe týchto skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„1. Základné právo Ing. T. L. priznané podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn: 9 Co 268/06 a postupom Okresného súdu

Bratislava II. v konaní vedenom pod č. k. 9 C 130/05 porušené bolo.

2. Základné právo Ing. T. L. priznané podľa čl. 48 ods. 1, ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 9 Co 268/06 a postupom Okresného súdu Bratislava II. v konaní vedenom pod č. k. 9 C 130/05 porušené bolo

3. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn: 9 Co 268/06-183 zo dňa 07. 02. 2008 a rozsudok Okresného súdu Bratislava II. pod sp. zn: 9 C 130/05-107 zo dňa 14. 12. 2005, Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje a vec vracia na nové konanie.

4. Ing. T. L. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 100 000.- Sk (slovom jednostotísíc korún slovenských), ktoré sú povinní Okresný súd Bratislava II. a Krajský súd v Bratislave vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu rovným dielom.

5. Okresný súd Bratislava II. a Krajský súd v Bratislave sú povinní zaplatiť rovným dielom trovy právneho zastúpenia Ing. T. L. v sume 11 520.- Sk (slovom jedenásťtisícpäťstodvadsať korún slovenských) na účet právnej zástupkyne JUDr. O. K. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovateľ súčasne žiadal o anonymizáciu svojich údajov, ako aj údajov svojej právnej zástupkyne v publikovaných rozhodnutiach ústavného súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento

zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri prerokovaní námietok sťažovateľa z hľadiska možného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 130/05-107 zo 14. decembra 2005 ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak takúto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

Je nepochybné, že proti rozsudku okresného súdu mal sťažovateľ právo podať odvolanie. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ toto právo využil a proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 9 Co 268/06-183 zo 7. februára 2008 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil.

Vzhľadom na to, že na preskúmanie rozsudku okresného súdu bol v prvom rade povolaný krajský súd, ktorého právomoc predchádza právomoci ústavného súdu, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. III. ÚS 133/05, III. ÚS 290/06, III. ÚS 288/07, III. ÚS 208/08).

Sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 130/05, ako aj porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozsudkom krajského súdu č. k. 9 Co 268/06-183 zo 7. februára 2008, ústavný súd odmietol ako podanú oneskorene.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 24. októbra 2008. Ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu č. k. 9 C 130/05-107 zo 14. decembra 2005 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 9 Co 268/06-183 zo 7. februára 2008 nadobudli právoplatnosť 31. marca 2008. Z obsahu sťažnosti a jej príloh súčasne vyplýva, že proti rozsudku odvolacieho súdu podal sťažovateľ podaním zo 14. apríla 2008 dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 4 Cdo 140/2008 z 26. júna 2008 tak, že ho odmietol. Z petitu sťažnosti, ktorá je východiskom rozhodnutia ústavného súdu, je zrejmé, že sťažovateľ ani postup, ani rozhodnutie najvyššieho súdu nenamietal.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sťažnosť nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (IV. ÚS 14/03, II. ÚS 246/06, III. ÚS 187/06, III. ÚS 143/07).

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na dátum právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde a krajskom súde (31. marca 2008), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (24. októbra 2008) ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti v tejto časti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 156/06, III. ÚS 187/06, III. ÚS 143/07, III. ÚS 269/08). Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej nastolenými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2008